

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. _51_

din ___17.03.2006_____

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică

din, județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Biroul Vamal Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, având sediul în, județul Suceava.

Persoana fizică, contestă măsurile stabilite prin Actul constatator nr. și Deciziile de impunere nr....., nr. și întocmite de Biroul Vamal Suceava, privind **suma de lei**, reprezentând:

- lei – taxe vamale;
- lei – dobânzi taxe vamale;
- lei – penalități taxe vamale;
- lei – accize;
- lei – dobânzi accize;
- lei – penalități accize;
- lei – TVA;
- lei – dobânzi TVA;
- lei – penalități TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică din localitatea, județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin Actul constatator nr., întocmit de Biroul Vamal Suceava, privind suma de lei reprezentând taxe vamale, accize, taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acestora.

Contestatorul depune contestație împotriva Actului constatator nr..... și Deciziilor de impunere nr., nr. și, solicitând anularea sumei lei reprezentând taxe vamale și lei dobânzi și penalități. Petentul solicită anularea acestor sume și revocarea obligației de plată stabilită în sarcina sa.

Persoana fizică face precizarea că, în urma întocmirii actului constatator nr., nu i s-a comunicat nici o adresă, acte sau documente care să fi stat la baza emiterii acestui act constatator.

Contestatorul precizează că taxele vamale aferente autoturismului marca Volkswagen Passat, cu seria de șasiu, care a făcut obiectul importului, au fost achitate conform chitanței 143c-02.07.2003, autoturismul beneficiind de regim vamal preferențial, certificat eliberat și ștampilat de autoritățile vamale din Germania.

Potentul susține că motivul invocat de organele vamale că certificatul de origine EUR 1 nu este valabil nu este întemeiat deoarece autoritatea vamală germană a semnat certificatul EUR 1.

II. Biroul Vamal Suceava, prin Actul constatator nr., emis în baza adresei Direcției Regionale Vamale Iași nr., înregistrată la Biroul Vamal Suceava cu nr. și adresei Autorității Naționale a Vămirilor nr..... prin care se dispune anularea regimului tarifar preferențial acordat în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr., a calculat drepturile vamale de import pentru autoturismul marca WV Passat, serie șasiu, importat din Germania de persoana fizică

Anularea regimului tarifar preferențial acordat s-a efectuat ca urmare a rezultatului procedurii de control “a posteriori” prin care autoritatea vamală germană infirmă originea comunitară a bunului acoperit de certificatul EUR 1 nr.

La baza recalculării regimului tarifar preferențial acordat au stat prevederile Legii nr. 141/1997 privind Codului Vamal al României, Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, O.M.F. nr. 1566/1995 privind întocmirea actelor constatatoare.

Autoritatea vamală, prin actul constatator atacat, a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică, pentru autoturismul în speță, datorează bugetului de stat o datorie vamală în sumă de lei.

Pentru neplata în termen a datoriei vamale de lei, organele vamale prin deciziile de impunere nr....., nr..... și nr....., au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma contestată de lei, reprezentând lei – taxe vamale, lei – accize..... lei - taxă pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă persoana fizică beneficiază de regimul tarifar preferențial pentru autoturismul marca WV Passat, în condițiile în care autoritatea vamală germană comunică faptul că bunul acoperit de certificatul EUR 1 nr. nu este originar în sensul Acordului România-UE.

În fapt, la data de, persoana fizică a solicitat vămuirea unui autoturism marca WV Passat, serie șasiu, an fabricație, pentru care Biroul Vamal Suceava a acordat, în baza certificatului de circulație EUR 1 nr., regimul tarifar preferențial, cu trimiterea documentului de origine la control „a posteriori”.

Biroul Vamal Suceava, prin Actul constatator nr., a retras preferințele tarifare acordate pentru autoturismul în cauză și a stabilit drepturi vamale de import suplimentare în sumă de lei, pe motiv că din răspunsul autorității vamale germane rezultă că bunul acoperit de certificatul EUR 1 nr. nu este originar în sensul Acordului România-UE.

În drept, în speță sunt aplicabile:

- prevederile art. 105 din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, unde se precizează:

„Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.”

- și ale art. 107 din același act normativ, care prevede:

„În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

La stabilirea tarifului vamal, sunt aplicabile și prevederile art. 61, 74 și 75 din legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României unde se stipulează:

Art. 61

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.”

Art. 74

„(1)În vederea aplicării corecte a tarifului vamal, autoritatea vamală constată originea mărfurilor importate, pe baza următoarelor criterii:

- a)mărfuri produse în întregime într-o țară;**
- b)mărfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țară.**

(2)Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.”

Art. 75

„În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile internaționale la care România este parte”.

În ceea ce privește verificarea dovezilor de origine, la art. 32 pct.1, 2, 3, 5 și 6 din protocolul referitor la definirea de “produse originare”, ratificat prin O.U.G nr.192/2001, se precizează:

“1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate referitoare la dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art.3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că, autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor și în toate cazurile în care, în urma verificării dovezilor de origine, rezultă

că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, să ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

La verificarea ulterioară a dovezilor de origine, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 autorităților vamale ale țării exportatoare, verificarea fiind efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. Rezultatele verificării trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în protocolul referitor la definirea de „produse originare”, ratificat prin O.U.G nr.192/2001.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, s-a inițiat procedura de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor de origine și autenticitatea dovezii care atestă originea bunului acoperit cu certificatul de origine EUR 1 nr.

Autoritatea vamală germană a transmis autorităților vamale române rezultatul controlului “a posteriori” și certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. având marcată a doua căsuță din rubrica nr. 14.

Autoritatea Națională a Vămilelor transmite Direcției Regionale Vamale Iași, cu adresa nr., rezultatul controlului “a posteriori” efectuat de autoritatea germană privind originea bunului acoperit cu certificatul EUR 1 nr.

În această adresă este redat răspunsul autorității vamale germane, înregistrat sub nr., cu privire la originea bunului acoperit de certificatul EUR 1 nr., autoritatea vamală germană susținând că:

“Exportatorul nu a participat la efectuarea controlului ulterior. Nu se poate confirma că autovehiculul acoperit de certificatul menționat este originar în sensul Acordului România-UE”.

La rândul ei, Autoritatea Națională a Vămilelor menționează faptul că:

“Autovehiculul acoperit de certificatul menționat **nu** beneficiază de regim tarifar preferențial.”

Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr., transmite Biroului Vamal Suceava să anuleze regimul tarifar preferențial acordat inițial pentru autoturismul marca WV Passat și să încaseze diferențele de drepturi vamale, pe motiv că, în urma controlului „a posteriori” privind originea comunitară a bunului acoperit de certificatul EUR 1 nr., Autoritatea Națională a Vămilelor a stabilit că acesta nu este originar în sensul acordului România-UE.

În ceea ce privește eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor, art. 16, 17 paragraful 1 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare”, ratificat prin O.U.G nr. 192/2001, precizează:

Art. 16

“1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III".

Modelul certificatului de circulație a mărfurilor prevăzut în anexa III se prezintă astfel:

CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR	
13. CERERE DE CONTROL, a se expedia la:	14. REZULTATUL CONTROLULUI
Controlul autenticității și legalității prezentului certificat este solicitat.	Controlul efectuat a permis să se constate că prezentul certificat*1)
Locul.....data.....	☐ a fost într-adevăr eliberat de unitatea vamală și mențiunile pe care le conține sunt exacte
Stampila	☐ nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute (a se vedea observațiile exacte)
..... (semnătura)	Locul.....data.....
	Stampila
 (semnătura)
	*1) Marcați cu x mențiunea corespunzătoare

Art. 17

“1. un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau sub răspunderea exportatorului. Preferințele tarifare se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor.

Din modelul certificatului de circulație a mărfurilor mai sus prezentat rezultă că cea de a doua căsuță a rubricii nr. 14 se marchează cu „x”, atunci când acesta **“nu îndeplinește** condițiile de autenticitate și legalitate cerute”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr., care are înscrisă expresia **„nicht den erfodernissen fur ihre Echtheit und fur die Richtigkeit der darin enthaltenen angaben enrtspricht (siehe beigefugte Bemerkungen)”**, ceea ce potrivit modelului oficial al certificatului de circulație EUR 1 prevăzut în Anexa III la protocolul nr. 4 privind definirea noțiunii de „produse originare” înseamnă că **„nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute”**. Certificarea marcajului din rubrica nr. 14 este dată de semnătura și ștampila autorității vamale germane.

Din cele prezentate se trage concluzia că bunul acoperit de certificatul EUR 1 nr. nu este originar în sensul Acordului România-UE, astfel că Biroul Vamal Suceava, prin actul constatator nr., în mod legal a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică din localitatea, județul Suceava, datorează bugetului de stat drepturi vamale în sumă de lei.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că certificatul de origine EUR 1 nr. nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate,

urmează a se respinge contestația formulată de persoana fizică din localitatea, județul Suceava, pentru suma de lei, reprezentând drepturi vamale de import, ca **neîntemeiată**.

2. Referitor la suma de lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere din care: lei dobânzi aferente taxelor vamale, lei penalități aferente taxelor vamale, lei dobânzi aferente accizelor..... lei penalități aferente accizelor, lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată și lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite suplimentar de către inspectorii din cadrul Biroului Vamal Suceava prin deciziile nr., nr. și nr.

În fapt, organele vamale au calculat pentru neplata în termen a taxelor vamale, accizei și taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin actul constatator nr....., dobânzi de întârziere în sumă totală de lei și penalități de întârziere în sumă totală de lei, pentru perioada-.....

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabil începând cu data de 01.01.2003, care stipulează:

Art. 12

“Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.”

Art. 13

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Art. 14

“(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată[...].”

- și ale art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aplicabilă începând cu data de 01.01.2004, care stipulează:

Art. 114

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere[...]”

Art. 115

„Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]”

- a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.”**

Art.120

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, care intră în vigoare la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Începând cu data de 01.01.2006 sunt aplicabile prevederile art. 4 alin. 2 din Legea nr. 210/04.07.2005 unde se precizează că:

“(2) În toate actele normative în care se face referire la noțiunile de dobânzi și/sau penalități de întârziere aceste noțiuni se înlocuiesc cu noțiunea de majorări de întârziere.”

Începând cu data de 14.10.2005 sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată la 26.09.2005, în care art. 114, 115 și 120 citate mai sus au devenit art.115, 116 și 121, având același conținut.

Prin urmare, dobânzile și penalitățile de întârziere în **sumă de lei** au fost stabilite în mod legal de către organele vamale, fapt pentru care urmează **să se respingă** contestația pentru acest capăt de cerere.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru drepturile vamale care au generat aceste dobânzi și penalități contestația a fost respinsă, urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 61, 74 și 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, art. 105 și 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr.1114/2001,

art. 16, 17 și art.32 paragrafele 1,2,3,5,6 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de „produse originare”, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată, art. 4 alin. 2 din Legea nr. 210/04.07.2005 se:

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de **persoana fizică** din localitatea, județul Suceava împotriva Actului constatator nr. și Deciziilor de impunere nr., nr. și întocmite de organele de control din cadrul Biroului Vamal Suceava, pentru **suma totală de lei**, reprezentând lei – taxe vamale, lei – dobânzi taxe vamale, lei – penalități taxe vamale, lei – accize, lei – dobânzi accize, lei – penalități accize, lei – TVA, lei – dobânzi TVA, lei – penalități TVA, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,
.....

**BIROU SOLUȚIONARE
CONTESTAȚII,**
.....

ÎNTOCMIT,
.....